

ויקח קרוז בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
 בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן: ויקמו לפני
 משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים
 נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: ויקהלו על-
 משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי
 כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
 תתנשאו על-קהל יהוה: וישמע משה ויפל על-
 פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר
 וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב
 אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: ואת
 עשו קחו-לכם מחתות קרח וכל-עדתו: ותנו
 בהן אש ושימו עליהן קטרת יהוה מחר
 והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-
 לכם בני לוי: ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני
 לוי: המעט מכם פי-הבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-
 עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני-לוי ובקשתם
 גם כהנה לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-יהוה
 ואהרן מה-הוא פי תלינו עליו: וישלח משה
 לקרא דתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
 נעלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
 להמיתנו במדבר פי-תשתרר עלינו גם-השתרר:
 אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו גחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תגקר
 לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה אל-
 תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
 הרעתי את-אחד מהם: ויאמר משה אל-קרח אתה
 וכל-עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר:
 וקחו איש מחתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מחתו חמשים ומאתים מחתות
 ואתה ואהרן איש מחתו: ויקחו איש מחתו ויתנו
 עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח
 אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את-
 כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה

ויקח קרוז בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
 בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן: ויקמו לפני
 משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים
 נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם: ויקהלו על-
 משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי
 כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
 תתנשאו על-קהל יהוה: וישמע משה ויפל על-
 פניו: וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר בקר
 וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב
 אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: ואת
 עשו קחו-לכם מחתות קרח וכל-עדתו: ותנו
 בהן אש ושימו עליהן קטרת יהוה מחר
 והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-
 לכם בני לוי: ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני
 לוי: המעט מכם פי-הבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-
 עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני-לוי ובקשתם
 גם כהנה לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-יהוה
 ואהרן מה-הוא פי תלינו עליו: וישלח משה
 לקרא דתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
 נעלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
 להמיתנו במדבר פי-תשתרר עלינו גם-השתרר:
 אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו גחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תגקר
 לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה אל-
 תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
 הרעתי את-אחד מהם: ויאמר משה אל-קרח אתה
 וכל-עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר:
 וקחו איש מחתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
 לפני יהוה איש מחתו חמשים ומאתים מחתות
 ואתה ואהרן איש מחתו: ויקחו איש מחתו ויתנו
 עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח
 אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את-
 כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה

אֶל-כָּל-הָעֵדָה:

וַיְדַבֵּר

יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: ²¹הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֲכַלְהָ אֹתָם כְּרִגְעַ: ²²וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא
וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצָף: ²³וַיְדַבֵּר

יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²⁴דַּבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר
הֶעֱלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן-קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם: ²⁵וַיִּקָּם
מֹשֶׁה וַיִּלֶּךְ אֶל-דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וַקְנִי
יִשְׂרָאֵל: ²⁶וַיְדַבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ זֶא מֵעַל

אֱהִלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל-תִּגְעוּ בְכָל-
אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן-תִּסְפּוּ בְכָל-חַטָּאתָם: ²⁷וַיַּעֲלוּ מֵעַל
מִשְׁכַּן-קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם מִסְבִּיב וּדְתָן וְאַבִּירָם
יֵצְאוּ נֹצְצִים פֶּתַח אֱהִלֵיהֶם וַנִּשְׁיֵהֶם וַבְּנִיֵהֶם

וּטָפָם: ²⁸וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי-יְהוָה שָׁלַחֲנִי
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי-לֹא מִלְּבָבִי:
²⁹אִם-כְּמוֹת כָּל-הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל-
הָאָדָם יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שָׁלַחֲנִי: ³⁰וְאִם-בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה וּפְצִתָהּ הָאָדָמָה אֶת-פִּיהָ וּבִלְעָה
אֹתָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלֶה
וַיִּדְעַתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת-יְהוָה: ³¹וַיְהִי

כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע
הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: ³²וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ
וּתְבַלַּע אֹתָם וְאֶת-בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל-הָאָדָם אֲשֶׁר
לְקֶרַח וְאֶת כָּל-הַרְכוֹשׁ: ³³וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל-אֲשֶׁר

לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלֶה וּתְכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדּוּ
מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל׃ ³⁴וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ
לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן-תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ: ³⁵וְאִשׁ יֵצְאָה
מֵאֵת יְהוָה וּתֹאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ
מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת: (17) ¹וַיְדַבֵּר

יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²אָמַר אֶל-אַלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרַם אֶת-הַמִּחַתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת-הָאֵשׁ
וְרַהֲקֵלָאָה כִּי קָדְשׁוֹ: ³אֵת מִחַתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה
בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ כִּי-

הַקְּרִיבִים לַפְּנֵי-יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל: ⁴וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מִחַתוֹת הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר הַקְּרִיבּוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמִזְבֵּחַ:
⁵וּזְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִקְרַב אִישׁ

אֶל כָּל הָעֵדָה וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֲכַלְהָ אֹתָם כְּרִגְעַ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא
וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצָף וַיְדַבֵּר

יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר
הֶעֱלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּקָּם
מֹשֶׁה וַיִּלְכֵךְ אֶל דָּתָן וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וַקְנִי
יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ זֶא מֵעַל

אֱהִלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְעוּ בְכָל
אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסְפּוּ בְכָל חַטָּאתָם וַיַּעֲלוּ מֵעַל
מִשְׁכַּן קֶרַח דָּתָן וְאַבִּירָם מִסְבִּיב וּדְתָן וְאַבִּירָם
יֵצְאוּ נֹצְצִים פֶּתַח אֱהִלֵיהֶם וַנִּשְׁיֵהֶם וַבְּנֵיהֶם

וּטָפָם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי יְהוָה שָׁלַחֲנִי
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלְּבָבִי
אִם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וּפְקַדְתָּ כָּל
הָאָדָם יִפְקַד עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שָׁלַחֲנִי וְאִם בְּרִיאָה

יִבְרָא יְהוָה וּפְצִתָהּ הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה
אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלֶה
וַיִּדְעַתֶם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת יְהוָה וַיְהִי
כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע
הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ

וּתְבַלַּע אֹתָם וְאֶת בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר
לְקֶרַח וְאֶת כָּל הַרְכוֹשׁ וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלֶה וּתְכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדּוּ
מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ
לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ וְאִשׁ יֵצְאָה
מֵאֵת יְהוָה וּתֹאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אָמַר אֶל אַלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרַם אֶת הַמִּחַתוֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת הָאֵשׁ
וְרַהֲקֵלָאָה כִּי קָדְשׁוֹ אֶת מִחַתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה
בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ כִּי
הַקְּרִיבִים לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מִחַתוֹת הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר הַקְּרִיבּוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמִזְבֵּחַ
זְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ

מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֶת וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אָמַר אֶל אַלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרַם אֶת הַמִּחַתוֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת הָאֵשׁ
וְרַהֲקֵלָאָה כִּי קָדְשׁוֹ אֶת מִחַתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה
בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ כִּי
הַקְּרִיבִים לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מִחַתוֹת הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר הַקְּרִיבּוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמִזְבֵּחַ
זְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ

זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֵּרע אֹהֶרן הוּא לְהִקְטִיר קִטְרֹת
לְפָנַי יִהְיֶה וְלֹא־יִהְיֶה כְּקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לּוֹ:

וַיִּלְנוּ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּחֶרֶת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אֹהֶרן לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוָה: ⁷וַיְהִי
בְהִקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֹהֶרן וַיִּפְנוּ אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד
וְהִנֵּה כִסֵּהוּ הָעֲנָן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה: ⁸וַיִּבֹא מֹשֶׁה וְאֹהֶרן
אֶל־פְּנֵי אֱהֵל מוֹעֵד: **וַיִּדְבֶּר יְהוָה**
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁰הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלְהָ
אַתֶּם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: ¹¹וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרן
קַח אֶת־הַמִּחֶתָה וְתֵן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים
קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־
יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנַי יְהוָה הַחַל הַנֶּגֶף: ¹²וַיִּקַּח אֹהֶרן
כְּאֲשֶׁר | דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הַקֶּהֶל וְהִנֵּה הַחַל
הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכַּפֵּר עַל־הָעַם: ¹³וַיַּעֲמֵד
בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה: ¹⁴וַיְהִיו הַמֵּתִים
בַּמַּגֵּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מְלֻבֵּד
הַמֵּתִים עַל־דְּבַר־קֶרַח: ¹⁵וַיֵּשֶׁב אֹהֶרן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־
פֶּתַח אֱהֵל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצְרָה:

זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

ויכלנו כל עדת בני ישראל ממוחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתים את עם יהוה ויהי
בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד
והנה כסוהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד
אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המזונה ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל
הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבוע מאות מלבד
המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה